

blive Majoritet, og kun da har den Ret til at vide sig sikret i Udvalgene. Ved at være udelukket fra Udvalgene affjæres Minoriteten jo heller ikke paa nogen Maade Indflydelse eller Afgang til igjennem Ordet at faae sine Meninger fremsførte.

Ordføreren: For ikke at foregribe den Detail-Drøftelse, der er forbeholdt særlig Forhandling, skal jeg indskrænke mig til at gjøre opmærksom paa, at den sidste ærede Taler vel kunde opnaae sit Niemed, dersom hans Mening kan trænge igjennem, ved blot at stemme mod den foreslaaede Forandring. Der kan ikke være Tale om at stille Ændringsforslag for at opretholde den nu bestaaende Regel, som jo vil blive i uvækket Kraft, hvis den foreslaaede Forandring forkastes. Derimod vil den anden ærede Taler, som har yttret sig (Wessely), være opfordret til at gjøre bestemte Forslag, dersom han foruden de Forandringer, Udvalget har troet at burde bringe i Forslag, ogsaa ønsker en Forandring med Hensyn til Besættelsen af Pladserne i Udvalgene. Jeg skal med Hensyn til hans Motivering kun gjøre en Bemærkning, der forøvrigt væsentligt falder sammen med hvad der allerede er yttret, nemlig, at det ingenlunde forholder sig saaledes, at Udvalgenes Indstillinger have en fortrinlig Udseende til at gaae igjennem, fordi de ere Udvalgenes, men kun, fordi de maae forudsættes at være et correct Udtryk af Majoritetens Mening. Det er ikke Udvalgene, men Majoriteten, der regjere i denne som i andre repræsentative Forsamlinger. At Majoritetens Magt ikke er bleven misbrugt, synes jeg, at vi allerede nu have en Række af Erfaringer for; men ialtsald kan den ærede Taler, dersom han troer at kunne foreslaae en hensigtsmæssig Forandring, ikke see nogen Hindring mod at stille Ændringsforslag deri, at Udvalget, skjøndt det er kommet til det Resultat, at det ikke fortiden kunde gaae ind derpaa, dog har gjort Thinget opmærksom paa det Spørgsmaal, som i saa Henseende kunde opstilles.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fikred man til Afstemning, hvorved Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges eenstemmigt med 36 Stemmer.

Formanden: Naar jeg foreslog, at denne Sag skulde underkastes blot en første og en anden Behandling, saa var det naturligviis i Henshold til de Regler, som i Forretningsordenen ere foreskrevne for første og anden Behandling. Jeg skal altsaa nu udbede mig de Ændringsforslag, som maatte ønskes stillede til anden Behandling, indgivne inden imorgen Aften.

Den næste Sag paa Dagsordenen angaaer Spørgsmaal om Fremme af og i saa Fald Behandlingsmaaden af Forslag til Lov, indeholdende nogle Tillægsbestemmelser til Lov af 4de April 1855 om Løsning af Sognebaandet. Det er altsaa tvende Spørgsmaal, som foresligger. Det første, om Sagen skal fremmes, og det andet, hvis dette bekræftes, paa hvilket Maade. Jeg skal sætte det første Spørgsmaal først under Forhandling, nemlig, om Thinget vedtager Sagens Fremme.

Bloch: Jeg skal først gjøre opmærksom paa, at der strax i Begyndelsen af Motiverne er indløbet en Feil, idet der er henviist til Grundlovens § 81 istedetfor § 80. Det er ikke nogen Trykfeil, thi den fandtes ogsaa i Manuskriptet; men jeg blev forslidig opmærksom derpaa.

Formanden: Da det ikke er nogen Trykfeil, men en Rettelse i Forslaget, som det af den ærede Landstingsmand er forelagt, maa Feilen blive at rette ved et Ændringsforslag.

Bloch: Dernæst skal jeg med Hensyn til det idag foreliggende Spørgsmaal, om det høitæredede Thing vil give sit Samtykke til Lovforslagets Fremme, bemærke, at jeg ikke har overseet, men tværtimod i Begyndelsen af Motiverne imødegaaet den Indvending imod Lovforslagets Behandling her i Thinget, der muligen kunde søges deri, at Thinget skulde savne den fulde Berettigelse til at tage Sagen under Behandling paa Grund af dens kirkelige Side. Jeg har saameget mindre kunnet oversee en saadan Indvendingens Mulighed, som jeg tidligere gjennem Pressen har dadel et forhenværende meget æret Medlem af dette Thing, just